

De Nationale Politie gaat predictive policing landelijk invoeren, zodat (voor)tijdig en gericht kan worden opgetreden tegen veelvoorkomende criminaliteit zoals woninginbraken. Er ligt ook een rol voor partners van de politie, zoals de particuliere veiligheidsbranche, vertelt Bas Mali van de politieacademie, die onderzoek deed naar pilots met predictive policing in Nederland.

tekst Lynsey Dubbeld

Predictive policing:

Niet alleen een zaak van de politie

Na vijf recente pilots gaat de Nationale Politie het Criminaliteits Anticipatie Systeem (CAS) landelijk in gebruik nemen. De landelijke toepassing van deze vorm van *predictive policing* is een unicum in de wereld, meldde de politie in mei bij de bekendmaking van de plannen.

Het gebruik van *big data* om criminaliteit te voorspellen staat in politiekringen al jarenlang volop in de belangstelling. In 2008 ging het Los Angeles Police Department voor het eerst met *predictive policing* aan de slag. Ook in onder meer Duitsland, Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk vonden experimenten plaats. In 2013 startte in Nederland een eerste test, bij de politie in Amsterdam. Met pilotteams in Enschede, Groningen-Noord, Den Haag (Hoefkade) en Hoorn heeft de Nederlandse politie de afgelopen jaren de mogelijkheden van *predictive policing* verder verkend. Samen met *Carla Bronkhorst-Giesen* en *Mariëlle den Hengst* onderzocht *Bas Mali* van de politieacademie de resultaten van deze pilots.

INFORMATIEGESTUURD WERKEN

“Aanwijzingen dat *predictive policing* uiteindelijk leidt tot minder criminaliteit hebben we niet kunnen vinden”, vat Mali een van de hoofdconclusies van het onderzoek naar de effecten van het CAS op woninginbraken samen. “Want hoe goed een voorspelling ook is, het effect op de criminaliteit staat of valt met wat er vervolgens mee gedaan wordt.” Het ruim tweehon-

Bas Mali: “In potentie kan predictive policing veel betekenen voor de partners van de politie, dus ook voor de veiligheidsbranche.”

derd pagina's tellende onderzoeksrapport van Mali en zijn collega's noemt drie manieren waarop dat in de pilots misging.

Ten eerste zijn de prognoses uit het CAS onvoldoende geanalyseerd. “Om op basis van een voorspelling de juiste acties te kunnen ondernemen, is het nodig om te begrijpen waarom de kans op criminele activiteit in een bepaald gebied en op een bepaald tijdstip hoog is. Als je alleen weet waar en wanneer criminaliteit plaatsvindt, is een logische reflex vooral in te zetten op extra surveillance. Terwijl er ook andere – en misschien wel betere – aanpakken denkbaar zijn, als je

ook het waarom weet.” Daarnaast is gedurende de pilots vooral ingezet op extra surveillance op de plaatsen en tijden die het CAS als risicovol identificeerde. “Daarmee wordt criminaliteit niet per se effectiever en efficiënter bestreden. Het impliceert bovendien een focus waarbij de politie exclusief eigenaar is van een veiligheidsprobleem. Terwijl ook andere partijen een rol en verantwoordelijkheid hebben.”

Tot slot bleken politiefunctiearissen op straat onvoldoende gebruik te maken van de inzichten uit het CAS. Ze kregen informatie mee om onderbouwd, effectief en efficiënt op te treden tegen criminaliteit. Maar de instructies waren doorgaans algemeen en vrijblijvend, waardoor het informatiegestuurde werken geen onderdeel werd van de dagelijkse werkrouines.

KANSEN BENUTTEN

Ondanks de tekortkomingen die Mali en zijn collega-onderzoekers constateren, is de potentie van *predictive policing* volgens het onderzoek onmiskenbaar. “Net als de deelnemers aan de pilots zijn we enthousiast over de mogelijkheden van *predictive policing*. Maar we plaatsen wel kritische kanttekeningen bij wat er in de praktijk van de pilots gebeurt. Veel kansen worden niet benut.” Het onderzoek formuleert zestien aanbevelingen waarmee de Nationale Politie de kansen van *predictive policing* in de toekomst wel kan benutten. De lessen voor de toekomst hebben te maken met het beheer van het systeem, maar ook met bijvoorbeeld het verrijken van de voorspellende informatie.

‘Juist bij predictive policing ligt samenwerking voor de hand’

“Aan de kwaliteit van de prognoses valt nog het nodige te verbeteren, met name als het gaat om de data die worden ingevoerd”, legt Mali uit. “Het CAS zelf is niet intelligenter dan bijvoorbeeld een staafmixer of stofzuiger: de kwaliteit van wat je eruit haalt, heeft in belangrijke mate te maken met wat het systeem aan input krijgt. De interventies die de politie neemt op basis van prognoses van het CAS worden tot nu toe niet ingevoerd in het systeem. Terwijl de betrouwbaarheid van de algoritmes verbetert als daarin wordt verwerkt dat interventies hebben geleid tot een vermindering van criminaliteit.” Ook de mensenkant vraagt om extra aandacht. “Je hebt mensen nodig die prognoses begrijpen en die kunnen verklaren waarom in een bepaald gebied bijvoorbeeld meer inbraken voorkomen. Alleen met die kennis kan je passende maatregelen nemen. Want een hoog risico op woninginbraken kan te maken hebben met bijvoorbeeld gebrekkige sociale controle in een buurt, slecht hangen sluitwerk van woningen, of achterstallig groenon-

Hoe werkt het CAS?

Het Criminaliteits Anticipatie Systeem (CAS) is in 2014 ontwikkeld door de politie-eenheid Amsterdam. Aan de basis van het systeem staat een rekenmodel dat afwijkende patronen ontdekt binnen grote hoeveelheden data. De algoritmen maken gebruik van cijfers uit politiebestanden, maar bijvoorbeeld ook van demografische statistieken, gegevens over op- en afritten, en data over de aanwezigheid van scholen, cafés, winkels en industrieterreinen. Het CAS baseert zich op data van de afgelopen drie jaar. Met al die gegevens laat het CAS uiteindelijk op een digitale plattegrond per tijdsblok van acht uur de drie procent van de gebieden zien waar de kans op veelvoorkomende criminaliteit, zoals woninginbraken, het grootst is.

De identificatie van de prognoses in het CAS - en de daarop gebaseerde verklaring van hoogrisicosituaties - helpt de politie en haar partners om gericht maatregelen te nemen. Het gaat erom misdrijven te voorkomen, maar ook om daders op heterdaad te betrappen. De pilots met het CAS waren gericht op woninginbraken, maar het systeem is ook bruikbaar voor andere vormen van veelvoorkomende criminaliteit, zoals straatroven en overvallen. Ruim negentig basisteams van de politie in Nederland gaan met het CAS werken. Deze werkwijze past binnen de beweging richting informatiegestuurd of probleemgestuurd politiewerk, die al enkele jaren geleden is ingezet om de mensen en middelen van de politie effectief in te zetten.

→ derhoud in de wijk. Pas als je weet wat er aan de hand is, kan je een weloverwogen keuze maken voor bijvoorbeeld extra surveillance of extra snoeibeurten.”

SAMENWERKING VOOR MEER SLAGKRACHT

“In potentie kan *predictive policing* veel betekenen voor de partners van de politie, dus ook voor de veiligheidsbranche”, zegt Mali over de mogelijke rol van de private sector in het voorspellen van criminaliteit. “De politie is geneigd om een probleem tot haar exclusieve bezit te maken: de politie wil al snel zelf in actie komen, zonder daarbij anderen te betrekken. Maar juist bij *predictive policing* ligt samenwerking voor de hand. In de eerste plaats als het gaat om het delen van informatie uit de prognoses. Door veiligheidspartners te informeren over hoogrisicogebieden kan je gezamenlijk optreden – en zo beter trachten te voorkomen dat een voorspelling uitkomt.”

Daarnaast kan de slagkracht van de politie verbeteren door partners te betrekken bij de analyse van prognoses uit het CAS. “Uit analyses van het CAS kan bijvoorbeeld blijken dat in een hoogrisicogebied vooral huizen van een specifieke woningcorporatie slachtoffer worden van inbraak. Dat kan leiden tot een gesprek over passend hang- en sluitwerk of andere preventieve maatregelen. Of om een ander voorbeeld te noemen: de politie kan gemeentes die vanwege de vele uitvalswegen populair blijken bij het inbrekersgilde activeren om hun inwoners in bepaalde wijken te waarschuwen.”

INFORMATIE DELEN ALS SUCCESFACTOR

Het delen van informatie uit systemen zoals het CAS is volgens Mali een belangrijke succesfactor van *predictive policing*. “Neem inbraken op bedrijventerreinen. Niet elk terrein wordt even vaak getroffen door inbraak. De politie kan met behulp van het CAS gericht

Het onderzoeksrapport ‘Predictive policing: lessen voor de toekomst’.

tere surveillances uitvoeren. Maar in veel gevallen zijn particuliere beveiligers er al actief. Ook zij kunnen een bijdrage aan het toezicht leveren. En mogelijk ook aan andere passende interventies. Dan spreekt het voor zich om als politie informatie te delen over prognoses uit het CAS.”

De prognoses uit het CAS zijn niet herleidbaar tot personen, maar zijn beperkt tot informatie op straat- en wijkniveau. Mali: “Natuurlijk moet de politie zich ervan bewust zijn dat communicatie ook onrust kan veroorzaken. Er moeten goede afspraken gemaakt worden over welke informatie we voor welk doel delen. Maar het is voor een beveiligingsbedrijf heel zinvol om te weten wat de kenmerken zijn van verschillende industrieterreinen, hoe vaak er ingebroken wordt en hoe dat komt. En op die manier kan de particuliere beveiligingsbranche niet alleen een bijdrage leveren aan de operationele uitvoering van interventies, maar ook aan het analyseren en verrijken van data voor onze voorspellingen.” ■

Het delen van informatie uit systemen is een belangrijke succesfactor van predictive policing

Lynsey Dubbeld is trendanalist, contentstrateg en copywriter